

NIEPOKAJANY (3) *part praet pass pf*

Zawsze w pisowni łącznej.

e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w nie- oraz po-); oba a jasne.

sg n G niepokajan(e)go (1). ◇ A niepokajan(e) (1). ◇ pl A subst niepokajan(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. pokaić się.

Imiesłów od „nie pokajać się”: Który się nie ukorzył, nie żałuje popełnionych grzechów, nie uznaje winy, nie skruszony; w przen (3) :

Wyrażenie: »niepokajane serce« = upór w złym, zatwardziałość (3): pokoy znieprzyaścioły [...] ktore im Pan Bog (prze niepokaiáne y białwochwálftwu oddáne fercá ich) wykorzenié kazał/ vczynili SkarŻyw 557, 152, 185.

Synonimy: nieskruszony, zatwardziały.

Cf POKAJANY

TZ